موت در روایت « يؤتى بالموت كأنّه كبش أملح»

لذا در آن روایت دارد که در روز قیامت موت را می‌آورند:

> **«يؤتى بالموت كأنّه كبش أملح فينادي فيقال: يا أهل الجنة : هل تعرفون الموت، فينظرونه فيعرفونه، فيقال لأهل النار : هل تعرفون الموت، فينظرونه و يعرفونه، فيذبح بين الجنة و النار، ثم يقال: يا أهل الجنة خلود بلا موت و يا أهل النار خلود بلا موت، فذلك قوله عزّ و جلّ: وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ»[1].**

دیگر مردن تمام شد. « فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ»[2]؛ تا اینجا هستیم، خواب معنا دارد، بیداری معنا دارد، مردن معنا دارد، زنده بودن معنا دارد؛ ولی در قیامت به صحنه‌ای وارد می‌شوند که دیگر، خواب تمام است. « فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ»؛ ساهره یعنی کسی که دیگر برایش خواب معنا ندارد. همچنین در این حدیث می‌گویند: «ذبح الموت».

---

[1]. فیض کاشانی، الوافي، ج ۲۶، ص ۴۷۶.

[2]. النازعات، آیه‌ی ۱۴.

بازبینی #2
ایجاد شده 9 نوامبر 2024 15:23:06 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 نوامبر 2024 11:24:13 توسط ... .